Η σημασία της ανακύκλωσης

Δεν ξέρω πόσοι από τους συμπολίτες μου στο Ηράκλειο έχουν μάθει για τη συνεχιζόμενη απεργία (εδώ και 50 μέρες) στη μονάδα ανακύκλωσης των στερεών απορριμμάτων που βρίσκεται στην περιοχή της νέας λαχαναγοράς, κοντά στη Ν. Αλικαρνασσό. Σίγουρο είναι πάντως το γεγονός πως κανείς δεν νιώθει κάποια πίεση στην καθημερινότητά του από το γεγονός αυτό, σε αντίθεση, για παράδειγμα, με μια απεργία των εργαζομένων στην αποκομιδή των απορριμμάτων.
Όμως, το κοινωνικό κόστος από την απεργία αυτή υπάρχει, κι ας μη φαίνεται. Είναι το περιβαλλοντικό και οικονομικό κόστος από τις ποσότητες των απορριμμάτων των μπλε κάδων που ΔΕΝ ανακυκλώνονται, αλλά όλες αυτές τις 50 μέρες πηγαίνουν (κατά το μεγαλύτερο μέρος) στους Πέρα Γαλήνους και θάβονται, μειώνοντας με τον τρόπο αυτό το χρόνο ζωής του χώρου ταφής. Μιλάμε για μια πολύ μεγάλη ποσότητα υλικών, δεδομένου ότι ανά 24ωρο περνούν 45-60 τόνοι από τη διαλογή του εργοστασίου και το 65-70% ξεχωρίζεται και αξιοποιείται στην ανακύκλωση. Αυτή τη στιγμή το τμήμα καθαριότητας του Δήμου Ηρακλείου στέλνει τα απορριμματοφόρα σε επιλεγμένες περιοχές, όπου μαζεύονται στους μπλε κάδους μεγάλες ποσότητες από καθαρά υλικά συσκευασίας, κυρίως πλαστικά, χαρτόνια και γυάλινα μπουκάλια και προσπαθεί, με διαλογή στο σταθμό μεταφόρτωσης να σώσει κάποια από αυτά τα υλικά από την ταφή. Τα αποθηκεύουν –συμπιεσμένα- στα 11

κοντέινερς των 40 τόνων που διαθέτουν. Οπου να ναι, όμως, η δυνατότητα αυτή εξαντλείται….

Η ανακύκλωση είναι απαραίτητο στάδιο στα σύγχρονα συστήματα διαχείρισης των στερεών απορριμμάτων –με πρώτο, φυσικά, τη μείωση παραγωγής απορριμμάτων- γιατί, σε μια εποχή εξάντλησης των φυσικών πόρων του πλανήτη, γλυτώνει υλικά και ενέργεια που αλλιώς θα πήγαιναν χαμένα και εξοικονομεί χώρους ταφής, που και δύσκολα χωροθετούνται και κοστίζει η δημιουργία και η λειτουργία τους.

Και γιατί αυτή η ζημιά σε όλους μας; Γιατί η εταιρεία που διαχειρίζεται το εργοστάσιο, αποφάσισε πως θα κέρδιζε περισσότερα αν συμπίεζε τους μισθούς των εργαζομένων, δεδομένου του εργασιακού κλίματος και των νόμων που έχουν ψηφιστεί κατ απαίτηση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων. Συγκεκριμένα, οι εγκαταστάσεις του εργοστασίου ανήκουν στην Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης (το βασικό σχήμα που καλύπτει στην Ελλάδα την ανακύκλωση υλικών-κυρίως από συσκευασίες), αλλά η δουλειά στο εργοστάσιο έχει ανατεθεί σε υπεργολάβο, την εταιρεία ΕΠΑΝΑ Α.Ε. (Εδώ μπαίνει ένα ερώτημα: γιατί όλο αυτό το μπέρδεμα; Δεν θα μπορούσε η δημοτική υπηρεσία –που έτσι κι αλλοιώς συνεργάζεται με την Ε.Ε.Α.Α.- να δημιουργήσει έναν τομέα για να αναλάβει το κομμάτι αυτό της λειτουργίας του εργοστασίου;). Η ΕΠΑΝΑ Α.Ε., λοιπόν, θέλησε να επιβάλει μείωση κατά 22% στους μισθούς των εργαζομένων, οι οποίοι αντέδρασαν με την απεργία. Να σημειωθεί πως η συγκεκριμένη εταιρεία είναι οικονομικά εύρωστη και η προσπάθεια μείωσης των μισθών των εργαζομένων της δεν έχει καμιά δικαιολογία. Η διαμάχη έχει, φυσικά, και νομική διάσταση, και ως τώρα το δικαστήριο έχει δικαιώσει το συνδικάτο των εργαζομένων.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε πως η συγκεκριμένη δουλειά στη μονάδα ανακύκλωσης είναι δύσκολη και ανθυγιεινή – γίνεται χειροδιαλογή του περιεχομένου που έρχεται από τους μπλε κάδους πάνω σε ιμάντα μεταφοράς.

Η ελληνική -και όχι μόνο η τοπική- κοινωνία πρέπει να μάθει την προσφορά του συγκεκριμένου κλάδου εργαζομένων. Και ως δείγμα εκτίμησης, αλλά και πνεύματος στοιχειώδους κοινωνικής δικαιοσύνης, να τους υποστηρίξει στον αγώνα τους απέναντι σε μια άπληστη εργοδοσία. Επι πλέον, ο Δήμος Ηρακλείου-πέρα από την ηθική συμπαράσταση στους εργαζομένους που έχει ήδη εκφράσει- θα πρέπει να αναλάβει μια ουσιαστική πρωτοβουλία υποστήριξης, για να δικαιωθούν οι εργαζόμενοι και να λειτουργήσει ξανά η ανακύκλωση.

Γιώ ργος Βλοντάκης,
Γεωπόνος - Περιβ/λόγος